

Ei ma muud siin il - mas ta - ha kui üks-päi - nis Ju - ma-lat.
 Jee-sust nõu - an mi - na ta - ga, Jee-sust, o - ma Ju - ma-lat.

Kõik mu i - ha il - ma peal, see on tae - vas ü - le - val.

<p>2. Teised võivad taga nõuda
selle ilma varandust,
Jeesus tahab mulle tuua
kallist hinge õnnistust.
Raha, rikkus hukka läeb,
Jeesus aga ikka jääb.</p>	<p>5. Aga mida Jeesus annab
oma heldest südamest,
see mul taeva krooni kannab,
see teeb suureks igavest.
Taevas oma säraga
kestab ilma otsata.</p>
<p>3. Ei ma suuremat saa vara
selles ilmas iialgi.
Kui kõik lootus kustub ära,
siis jääb Jeesus ometi.
Jeesus on ju alati
armas minu hingele.</p>	<p>6. See, mis Jeesus kingib taevast,
kes võib seda rikkuda?
Keda Tema päästab vaevast,
ei see iial hukka saa.
Ükski ei saa temale
kahju teha kurjasti.</p>
<p>4. Hõbeehe kaunilt paistab,
särab rõõmuks silmale:
kauaks tema siiski seisab?
Läheb tuhmiks rutusti!
Mis siin hiilgab iluga,
see peab peagi kaduma.</p>	<p>7. Oma kallist rõõmu, Jeesus,
ära keela minule!
Mulle osaks jääb Su heldus
siin ja taevas ühtlasi.
Sinu juures üksnes ma
võin täit rõõmu maitseda.</p>

*Viis: "Jumal, maa ning taeva Looja"
 (Gott des Himmels und der Erden)
 Heinrich Albert, 1604-1651.
 Sõnad: Salomo Liscow, 1640-1689.*